

Gömöri Géza Rajza: 'Az Eisenertzi Vérengzés'

Ezt a rajzot én készítettem. 'Az eisenertzi vérengzés' címet adtam neki. Ez Graztól északnyugatnak, nyolcvan kilométerre történt Ausztriában. Úgy jutottunk el idáig, hogy Szombathelyen átadtak bennünket az SS-nek 1944 őszén. Ők levetkőztettek minket meztelenre, minden holmit ott kellett hagyni, gyűrűt, mindent, amink volt. Beküldtek minket egy másik szobába, ahol katonaruhát meg katonacipőt kellett választani magunknak. Így öltöztünk fel. Volt olyan, akinek 44-es lába volt, és 43-as cipőt talált csak. Az kívágta a cipőt, hogy beleférjen a lába. Az én lábam 41-42-es volt, nem volt ilyen probléma. Volt cipőm, kabátom is, sőt még katonasapkám is. Akkor aztán végig esőben, sárban szaladni kellett. Naponta harminc-negyven kilométert tudtunk megtenni. Áthajtottak bennünket Ausztriába. Ott csináltunk tankcsapdát az osztrák határ közelében. Az SS-ek kemények, gorombák voltak. A legborzalmasabb az volt, mikor elvittek bennünket Grazba. Zuhogott az eső. Másnap tovább. Hideg volt, beöltözve vizes ruhába. Szombathelyről elindulva nem kaptunk se enni, se inni. Graz után, egy Eisenertz nevű városnál egy félkarú SS futást vezényelt, és géppuskával lövetett ránk; megharmadolt minket, sokan haltak ott meg. Ez volt a halálmenet. Tízezren indultunk, és körülbelül ezerötszázan érkeztünk meg. Közöttük voltak negyven-ötven éves emberek is, akik nem éltek túl a menetelést. Szerencsénk is volt, amikor az egyik patak mellett mentünk, tele volt csigákkal. Megfőztük, és azt ettük. Amikor megérkeztünk Mauthausenba, ott szabad ég alatt tartottak minket sátrokban.